

Utopia

S T U D E N T A V I S A I T R O M S Ø

NR. 9, 5. OKTOBER, 12. ÅRGANG

Utlendingene kommer

Det finnes i dag i overkant av seksti utenlandske studenter ved universitetet i Tromsø. De kommer fra så forskjellige land som Tanzania, Canada, Sri-Lanka, USA, Marokko, Vestyskland, Ghana, Frankrike og Iran. I tillegg kommer de fra de nordiske land. Det legges fra universite-

tetes side ned et omfattende arbeide for å tilrettelegge forholdene best mulig. Dette gjøres i visshet om at mangfoldet av etniske og kulturelle impulser vil være et verdifullt bidrag til universitetets sosiale og faglige miljø.

Utopia Arve Bartnes

Universitetets målsetting er fem prosent utenlandske studenter. I dag er det tilfelle for bare to og en halv prosent av studentmassen. Sammenlignet med landets øvrige universiteter er UiTø kommet meget kort i arbeidet med å øke antallet og tilrettelegge forholdene for – utenlandske studenter. Det ser allikevel ut som om universitetets målsetting nå for alvor er i ferd med å oppnåes.

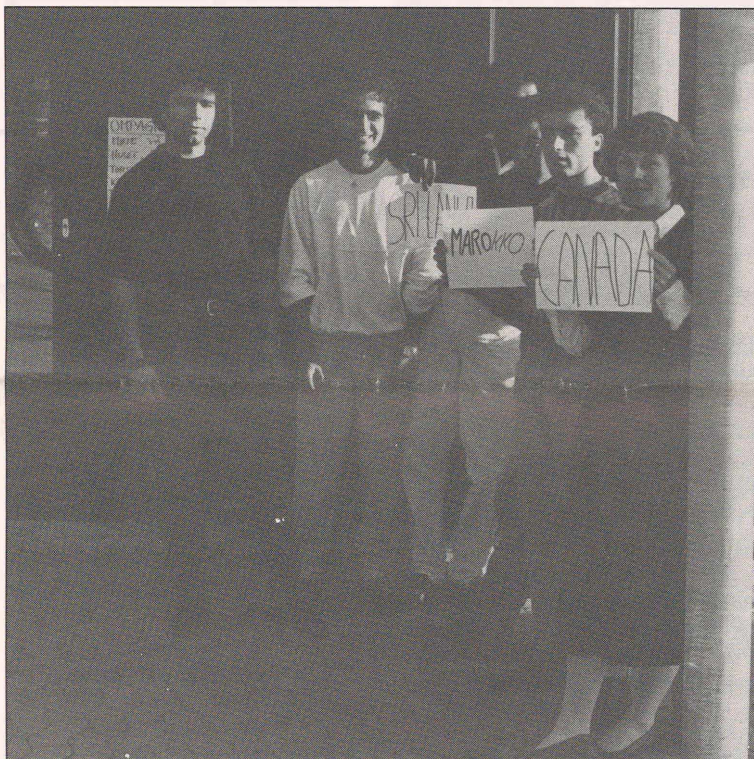
Vellykket kurs

Det viktigste som har skjedd så langt i denne sammenhengen er opprettelsen av en konsulentstilling for utenlandske studenter, «foreign student adviser». Dette har blandt annet muljort høstens oppstart av et to-semester innføringsprogram i norsk språk og norske samfunnsforhold for utenlandske studenter. Pr. dato har kurset seksten deltagere. De av deltakerne Utopia har vært i kontakt med er meget godt fornøyd med kurssets opplegg og innhold. De betegner det som verdifullt og utbytterikt.

I startgropen

Konsulenten for utenlandske studenter, Jorunn Bye, sier til Utopia at selv om arbeidet er kommet i gang så er universitetet ennå bare i startgropen. I Oslo har universitetet tyve års erfaring med denne typen tilretteleggelser, i Bergen ti. Universitetet i Tromsø, med sin unge alder, kan selvsagt ikke konkurrere på det grunnlaget, men det kan gi en pekepinn på hvilket viktig og omfattende arbeide som kreves for å gi de utenlandske studentene akseptable forhold.

For å lykkes med dette kjempearbeidet mener Bye at opprettelsen av en stilling bare kan være begynnelsen.

Internasjonalt miljø ved universitetet i Tromsø

FOTO: Oddgeir Sagerup.

Tilretteleggelser

Det er visse forutsetninger de utenomnordiske studentene må innfri for å få studentstatus ved UiTø. Foruten å tilfredstille opptakskravene er selvsagt gyldig oppholdstillatelse et hovedkriterium. For å få det må de garantere for at de har tilstrekkelige økonomiske midler til rådighet, og de må disponere bolig. Boligspørsmålet løses av Samskipnaden ved at alle utenlandske studenter tildeles hybel i studentbyene.

Denne ordningen er meget viktig for de utenomnordiske studentene. Å bo i en studentby fremmer kontakt med andre studenter. Det reises imidlertid spørsmålsteget ved at denne ordningen også gjelder nordiske studenter. De stiller tross alt temmelig likt med de norske. De har få eller minimale språkproblemer og kommer ellers til et land nært beslektet med deres eget.

Jorunn Bye Opplyser at det er nedsatt en boliggruppe som skal se nærmere på ordningen. Man vil unngå muligheten for

at ulike studentgrupper settes opp mot hverandre.

Informasjon og trivsel

For at de utenlandske studentene skal finne seg best mulig til rette er informasjon av største viktighet. Det før omtalte kurset er i så måte en grunnstein. Bye arbeider også med en engelskspråklig informasjons-brosjyre. Hun sier videre at det i dag ikke er resurser nok til å kunne informere andre veien, slik at norske studenter får kunnskap og viten om utlendingenes kultur og bakgrunn. Her er de utenlandske studentene selv den største ressursen, og Bye håper flest mulig nordmenn vil benytte seg av sjansen til å bli kjent med dem. Dette til berikelse begge veier, noe som jo også er selve kimen i målsettingen for å øke antallet utenlandske studenter.

Framtidas studentboliger

Bygging av studentboliger har de siste årene vært en sørgelig forsømt kapittel, og bevilgningene har de siste årene bare gått en vei, nedover. For 1987 ble det bevilget 10.5 millioner kroner i statsstøtte til studentboliger. Når vi så vet at hver enhet i 4. etasejen på Prestvannet koster mer enn 250.000 kroner, ser vi at dette ikke monner i det hele tatt. 10.5 millioner kroner rekker til 42 enheter a la Prestvannet. I tillegg har man i år ei tilsagnsfullmakt på omlag 20 millioner hvor departementet kan gi tilsagn på senere bevilgning slik at man kan starte ei bygging med lånte midler mens man venter på statstilskudd. Den vanligste finansieringsmodellen er 60% statsstøtte og 40% husbankfinansiering.

Utopia Elin Gundersen

Det har flere ganger vært foreslått at man burde forsøke med å få privatfinansiering av studentboliger, men undersøkelser som blant annet Handelshøgskolen i Bergen har foretatt, viser at dette overhodet ikke lar seg gjøre. Boligene vil bli så dyr at studenter ikke vil ha råd til å bo i dem. Og da er det heller ikke noe vits i å forsøke en slik løsning.

Statlig ansvar

I utgangspunktet er bygging av boliger til studenter et statlig ansvar. Bygging skal skje av studnetsamskipnader som også har ansvaret for tildeling av boliger. Men i realiteten er mellom 83% av studentene (landsgjennomsnitt) henvist til det private boligmarkedet. Men også disse betaler semesteravgift til studentsamskipnaden som skal være eiavgift til samskipnaden som er vår «velferdsorganisasjon» og som blant annet skal ha ansvaret for at studentene har en plass å bo. Samtidig som dekningsgraden av studentboliger gjennom samskipnaden har vært og er, svært lav, har staten kunnet fraskrive seg ethvert ansvar gjennom å vise til at studentene har samskipnaden.

Hva med vertskommunene ?

Har da ikke de kommunene som har et universitet eller en høgskole noe ansvar for at de som flytter til kommunen for å ta seg ei utdanning, noe ansvar for at disse skal ha en plass å bo? Slik det har vært til nå har også kommunene kunnet fraskrive seg ethvert ansvar for studentenes boligsituasjon. Dette er et statlig ansvar sier kommunene, og studentene har dessuten samskipnaden.

I Tromsø har vi endelig klart å få litt hull på denne byllen. Tromsø kommune begynner å innse at dersom den målsettinga de har om at Tromsø kommune skal være et senter for utdanning og forskning i Nord-Norge, så må også studentene ha en plass å bo.

I landssammenheng er dette unikt. Her har vi nå fått til et samarbeid mellom Universitetet, Samskipnaden og Tromsø kommune som etter styrelederen i Samskipnaden, Eva Gjerdrum håper etter hvert også skal ta opp andre velferdstiltak for studenter, som barnehager og helsetjenester.

Alternative løsninger av boligproblemet

Statsråd Hallvard Bakke sa under sitt besøk her i Tromsø, at det nå er viktig at det blir gjort noe med boligkrisa for studentene. «Men det spørs om vi ikke må begynne å se på alternative løsninger når det gjelder finansiering av studentboliger,» sa Bakke, som mente at et alternativ til den direkte statsstøtten som idag gis til bygging kan være ei subsidiering av husleien.

Men dette er også løsninger som kun kommer den lille delen av studentmassen som bor på studentboliger til gode. Den største delen av studentmassen må ut på det private markedet, og vil ikke nyte godt av ei husleiesubsidiering. Det som nå trengs, er at man ikke går inn for kun å lage særtiltak for studenter, som likevel bare vil gjelde en svært liten del av studentene, men også stiller krav om at de ansvarlige myndigheter tar et krafttak når det gjelder boligpolitikk. Husbankens lånerammer må økes kraftig, og renta må settes ned. Vi må også få ei

styring med hvilke type boliger vi bygger. Vi har i Norge nå ei overdekning på store leiligheter, mens den store etterspørselen etter små leiligheter, ett- og toroms, har ført til en gedigen priseksplosjon. Kort sagt er det nå viktigere enn noen kort-siktige løsninger på problemet, at en satser på å få gjenreist ei sosial boligbygging. Vi må bygge boliger studenter og andre unge har råd til å bo i! Dette er den eneste alternative løsningen som vil ha noen som helst effekt på lang sikt, og som ikke vil være ei løsning bare noen få nyter godt av.

Alexandra Frisørsalong

Dame & Herrefrisør

Gunn Heidi

Storgata 78
9000 Tromsø
Tlf. (083) 88 500

Leder

Kultur- og vitenskaps-minister Halvard Bakke var i Tromsø på besøk for å se på forholdene ved Universitetet her. Han hadde samtaler med Universitetets ledelse og sentrale studentpolitikere. Han var også på befaring på universitetsområdet i Breivika og på Prestvann studenthjem. Han fikk gå i fred.

Da Bakke tidligere i vår var på besøk i Bergen møtte studentene der massivt frem for å vise sin misnøye med den utdanningspolitikk regjeringen fører. Det skjedde ikke i Tromsø. Hvorfor?

Såvidt vi kan se er det her to mulige årsaker til dette.

- 1) Studentene i Tromsø er såre fornøyd med lånekassen, boligsituasjonen, velferdsloven og fagtilbudet, og ønsker ikke å plage Bakke med slike trivialiteter under hans Nord-Norges turné.
- 2) Studentene i Tromsø visste ikke at han kom.

Vi er tilbøyelig til å tro alternativ 2) er rett.

Var det da overhodet noen som visste at han skulle komme?

Ja, det var det - Studentutvalget (SU).

Det må bety at SU er såre fornøyd med lånekassen, boligsituasjonen, velferdsloven og fagtilbudet, i og med at det ikke ble arrangert noen form for markering i forbindelse med besøket.

Kan vi få lov til å antyde muligheten for at SU ikke er helt på linje med resten av studentene i denne saken.

Dersom dette, mot formodning, medfører riktighet, vil vi på det varmeste anbefale medlemmene i SU å trekke hodet opp av den studentpolitiske andedam. Dersom det skyldes noe annet imøteser vi med spenning et oppklarende kvekk.

100- 150 studentboliger innflyttingsklare til våren

At boligaksjonen lyktes i å synliggjøre bolignoden blant studenter i Tromsø, kan utspillet fra Workinn sies å være et eksempel på. Tilbudet består i at Studentsamskipnaden over en periode på 15 år gratis kan benytte tomter i Workinnmarka; et område som både ved sin sentrale beliggenhet og naturskjønne omgivelser er velegnet for boligbygging. Aberet er selvsagt at løsningen er midlertidig, men å avslå tilbudet vil utvilsomt være lite takstisk, alt mens boligmangelen er så skrikende.

Vidar Bakken og Eva Gjerstad ved Studentsamskipnaden understreker omidlet at dette ikke skal bremse videre prosjektering av boliger, og at terrenget fortsatt skal sonderes etter tomter til permanente boliger.

Boligene det er snakk om er av ferdig-hustypen, og det legges vekt på at såvel innvendig som utvendig standard skal være god. Flere muligheter fore-

ligger; oppdeling av husene i ettromsleiligheter m/ eget bad, eller bienheter med 5-6 enkelthybler om et felleskjøkken.

SU- leder Trond Dokken gir uttrykk for at det må stilles visse betingelser til forslaget. For det første forutsettes at Husbanken står for 100% av finansieringen, og i den forbindelse har fylkeskommunen vært i kontakt med kommunalministeren. Vanligvis gir ikke Husbanken lån til prosjekter av midlertidig karakter, men Tromsø kommune i samarbeid med fylkeskommunen har stilt seg positive til å stille garantier for et Husbanklån. Den andre forutsetningen er at månedsleia, uansett boløsning, ikke skal overstige 1299 kr.

Innfries disse betingelsene, er det mye som tyder på at det i løpet av vårsemesteret vil stå 100- 150 fiks ferdige studenthybler i Workinnmarka, og det må vel tross alt sies å være en lovende optakt?

«Rektors nye påfunn»

Under den fengende tittelen «Sirkus til folket» beklager leierskribenten i Utopia at eg i min tale 1. september uttrykker glede over den gode utvikling Universitetet i Tromsø nå er inne i. I ein sum blir mitt gledesbudska karakterisert som «alle rektors nye påfunn».

Som Utopia vil vere kjent med har vi hos oss ei stryingsordning som - heldigvis - ikkje gjer universitetsbygging til enkeltpersonars påfunn. Den faglege utbygging av Universitetet i Tromsø har vore universitetets målsetting og politikken gjennom ei årrekke.

Og her blir det viktig å legge til: *studentpolitiske representantar* har - i komitear, styre og ting - gitt si aktive støtte til denne utbyggingspolitikken. Det gjeld kvart enkelt tiltak eg nemnte i talen min. Meir påfunn er det ikkje snakk om. Paradoksalt nok er det kanskje eg som sterkast og i ulike samanhengar - bl.a. 1. september - har tale om «grensesetting» for den ekspansjon universitetet maktar å ta inn over seg.

Nå kan ein sjølv sagt hevde at universitetet må stoppe *all* vidare fagleg utbygging så lenge det ikkje blir bygd nye studentbustadar. I røynda er det vel dette Utopia meiner. Det ville i så fall vere kjærkomment for våre «konkurrentar», og for dei som ønsker å

halde offentlege utgifter - også til forskning og utdanning - så låge som mulig. Det ville i enda høgere grad tvinge nordnorske studentar sørover til lærestader der boligsituasjonen er like vanskeleg som hos oss. Våre universitet vill stagnere, med alvorlege og langsiktige skadeverknader for Nord-Norge. Nye studentboliger ville ikkje bli bygd. Eit absolutt krav om parallell forløp mellom universitet-utbygging og bustadbygging vil dessuten tvinge fram spørsmålet om fleire adgangsregulerte studiar.

Enten ein likar det eller ikkje er studenttalet ein viktig målestokk for i kva grad UiTø oppfyller dei forventningar og krav landsdelen og nasjonen har til institusjon. I det budsjettklima vi har hatt dei seinare år, har det ikkje vore fritt val for universitetet å få ressursar *enten* til nye fag eller til vidare utbygging av dei etablerte. Litt grovt sagt har valet stått mellom å bygge ut nye fag eller ikkje få noe til utbygging i det heile.

Auken i studenttalet har dessutan kome brått på (frå 1982), og er slett ikkje berre forårsaka av at nye fag er oppretta. Opptaket av nye studentar har stått om lag konstant dei fire siste haustsemester, medan totaltalet av studentar i same perioden har auka med nær 24 %.

Det betyr at studentane blir lengre tid hos oss. Denne endringa - som er gledeleg - har det ikkje vore lett å forutsjå.

det er sjølv sagt ein alvorleg skeivskap at bygging av studentbustadar ikkje held tritt med fagutbygginga og utviklinga i studenttalet. Eg gjorde da også dette til eit hovudpoeng i talen min, og peika på konsekvensar av dei misforhold vi var kome opp i. Koordineringa kunne og burde vore betre på fleire plan, særleg på statsbudsjettplan, og UiTø og Studentsamskipnaden burde ha peika på forholdet tidlegare og sterkare enn det som er gjort.

Men det viktigste nå må vere å stå saman om å få bygge fleire studentbustadar i Tromsø - snøgt. Formelt er det Samskipnadens ansvar, reelt vil UiTø presse på sentrale og lokale styrsmakter det vi maktar. Men vi bør altså *ikkje* gjere det ved å seie nei til vidare fagleg utbygging. Har ansvarlege studentpolitikkar eit anna standpunkt, bør det nå komme klart fram.

Beste helsing
Narve Bjørge

Svar til rektor

Utopia Tage Stabell-Kulø

På lederplass i avisen lar Redaksjonen sitt syn komme frem. Lederen er som sådan en ren meningsytring - og det eneste sted Redaksjonen kan tillate seg akkurat det.

Nå har rektor reagert på lederen i forrige nummer - godt er det, for vi rettet sterke anklager mot ham. Han svarer på et annet i dette nummeret.

Problemet jeg tok opp i forrige nummer kan forenkles til: Hvorledes løse boligkrisen?

Skal vi bygge ut Universitetet ytterligere for derigjennom øke presset på departementet for å få bygget boliger, eller skal vi stoppe utbyggingen nå inntil boligene er her. Meningene er delte - også blandt studentene.

Gjennom tidene har alltid studentene gått i bresjen for å få nye fagtilbud. Årsaken til dette er åpenbar. Det er vi som søker utdannelse. Situasjonen har imidlertid nå forandret seg, og det virker som om holdningen dette er i ferd med å endre seg. Det er den uholdbare boligsituasjonen her i Tromsø som er årsaken, en krise som rammer studentene hardt.

Alle er i utgangspunktet enig i at Universitetet skal ha fortsatt vekst. Men det er også her problemet ligger - det er allerede for mange studenter ved Universitetet.

Vi må altså finne den strategi som mest effektivt fremmer boligbyggingen. En mulig løsning er å stoppe veksten av fagtilbud inntil boliger kan tilbys de nye studentene. Det er flere som støtter denne strategien.

1) I mars fattet Instituttallmøtet på IBG vedtak om å binde sine representanter til å knytte videre utbygging av Universitetet til boligsituasjonen.

2) På møte 27. august i Universitetetsstyret hvor grunn- og mellom-fag i kristendom ble behandlet fremkom det signaler fra student-representantene om at nye fag burde knyttes til boligsituasjonen.

3) Instituttrådet på ISV gikk 21. september enstemmig imot opprettelse av kristendomsfaget her ved Universitetet. Jeg siterer fra referatet: «Fra studentrepresentantene ble boligsituasjonen og arbeidsforhold for studenter og stipendiater påpekt. Nye fagtilbud vil øke presset.»

4) Til Hovedallmøtet fremmer Studentutvalget forslag om å knytte videre utbygging til boligsituasjonen. Jeg siterer fra forslag til vedtak: «På bakgrunn av den prekære boligsituasjonen for studenter bør studentenes tillitsvalgte i universitetsstyret, på instituttene og representanter valgt av Hovedallmøte gå imot forslag om opprettelse av nye fagtilbud som vil medføre en ytterligere økning av studenttallet ved Universitetet i Tromsø.»

Klarere kan det vel ikke sies: Disse studentene ønsker ikke flere studenter her før det finnes akseptable boligløsninger!

Andre igjen, deriblandt rektor, mener at den videre utbygging av Universitetet er alt for viktig til å settes på spill. Det er nettopp utbyggingen som er veien å gå for å få flere boliger, og en utbyggingsstopp vil virke imot sin hensikt.

Universitetet i Tromsø skal være et landsdels-universitet. Alle synes å kunne enes om at landsdelen skal forsøke å bli selvforsynt med ekspertise, og alt som kan skade dette overordnede mål kan med letthet kan fordømmes. Men hvorledes oppnår vi så at landsdelens behov dekkes?

Jeg er enig med rektor i at studenttallet er et godt mål for hvorvidt Universitetet oppfyller de

forventninger landsdelen og nasjonen har til institusjonen, men vi vil påstå at det er ikke likegyldig hvor disse studentene kommer fra. Når nå 25 % av studentene kommer fra Tromsø by kan ikke dette umiddelbart sies å styrke landsdelen som helhet. Studenten fra andre deler av Nord-Norge får nemlig ingen bolig og kan derfor ikke studere. Dette kan vi ikke neglisjere!

Rektor sier i sitt svar at det ikke er snakk om noe enten eller i budsjett-sammenheng. Vi kan altså ikke velge mellom nye fag, eller styrking av eksisterende.

Den ene løsningen på dette er da å si ja til flere penger, og samtidig arbeide for flere boliger - en annen er, som nevnt, å si nei takk til penger som tilbys med denne klausulen for å presser frem boligbyggingen.

Men, som om dette ikke er nok, er det enda ett problem å stri med. Hvordan kan vi forsvare opprettelsen av nye fag så lenge situasjonen på enkelte av de eksisterende er katastrofalt dårlig? Når, for eksempel, offentlig forvaltning hevder å ha 29 studenter for hver lærer kan det ikke være riktig å bruke midler på annen måte enn å styrke dette faget. Dette er også noe som opptrar studentene i betydelig grad. Jeg tror nemlig at dette i fremtiden vil bli vektlagt enda mer enn boligproblemet.

Tilsammen skulle dette gi rektor et innblikk i de forhold som ligger til grunn for forrige nummers leder. Språkbruken var satt noe på spissen, javel, men hensikten var klar - fremprovosere en debatt om disse problemene.

Og det er det lederen er til for! Og det verste er at jeg ikke bare mener å ha dekning for mine synspunkter, i minst like stor grad tror jeg at jeg har mange studenters støtte. Til tross for at jeg er uenig med rektor i strategien for å løse problemet, vil jeg dog slutte opp om hans oppfordring: «Den det viktigste nå må være å stå saman om å få bygge fleire studentbustadar i Tromsø - snøgt.

Utopia

I REDAKSJONEN

Arve Bartnes
Gry Berntzen
Ole Berthelsen
Trond Davidsen
Elin Gundersen
Frank Tore Johansen
Tage Stabell-Kulø
Trond Odin Rønbeck
Oddgeir Sagerup
Steinar Johansen

REDAKTØR:

Tage Stabell-Kulø

REDAKSJONSSEKRETÆR:

Trond Davidsen

Utopia er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø, og utkommer med 12 nummer i året.

Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

Annonsepris kr 4,- pr. sp. mm. ekskl. m.v.a. Ved fast annonsering 20% rabatt.

Adr.: Boks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 81 688 l. 386
Tlf.: (083) 81 693 (kveld)

Opplag: 1500 eksemplarer

Satsombrekking/trykk:
Troms Trykk A/S, Tromsø

NESTE DEADLINE 6. NOVEMBER 1987

Møte i fysikkforeninga

10. 9. var det annonsert møte i fysikkforeningas regi på IMR. De av oss som har trådt våre barnesko i Tromsø forbinder denne forening hovedsakelig med Reodor Felgen Fan Club, og vi har i alle år gått ut i fra fysikkforeninga bare er et seriøst skalkesjul for disse elleville menn som har spredt varmluftsballongens gleder utover i byens barneskoler.

Plakaten var forlokkende: populærvitenskapelig foredrag over temaet «gravitasjonslinser - fins de?» All den stund det lenger ned i teksten ble lokket med at en slik ville bli demonstrert, var jo spørsmålet overflødig. Nuvel. Utopias utsendte, fersk student ved ISL, møtte optimistisk opp, sterkt motivert av løftene om servering. (denne viste seg å være i sann studenttradisjon: kjeks og pils)

Utopia Gry Berntzen

Sjur Refsdahl fra Universitetet i Hamburg foreleste, og hovedsakelig snakket han om de optiske fenomen som forekommer når gravitasjonslinser påvirker lyset fra en stjerne. Når dette lyset trefte på et eller annet med tilstrekkelig stor masse, vil lysstrålen bli bøyd, og vi vil få en linseeffekt som for oss vil vise seg på forskjellig måte avhengig av vinkelen på den optiske aksene. (den optiske aksene er den linjen som er 90 grader ut i fra gravitasjonslinse) Er man plassert nøyaktig på den optiske aksene, vil lyset fra stjernen danne en ring, en s.k. Einstein ring. Befinner man seg derimot i en vinkel på aksene, vil observator se to eller flere bilder, avhengig av vinkelen. Hele fenomenet kompliseres av to forhold - kilden må være svært kompakt for at lyset skal påvirkes av linseeffekten, og kun hvis en hel galakse fungerer som linse vil avstanden mellom de to bildene komme opp i målbar størrelse. («målbar størrelse» er her 10 buesekunder, hvor ett buesekund er lik fem mikroradianer!) Det er dessuten mye interesse som forstyrrer bildet, dannet av mellomliggende stjerner og deres Einsteinringer. På grunn av de relative sett små avstandene innen vår egen galakse vil dermed denne effekten ikke gjøre seg gjeldende for vanlige stjerner, kun for såpass fjerne og lyssterke kilder som quasarer o.l.

Når lyset blir bøyd rundt en gravitasjonslinse, vil avstanden de to lysstrålene må reise før de treffer oss være forskjellig. Dermed vil det ene bildet av stjernen som vi ser være eldre enn det andre - det ene er dannet av lys som dro ut fra kilden for 10.000.000.000 år siden, det andre med lys som dro for 10.000.000.004 år siden. Dette gir mulighet for å teste at det virkelig er en gravitasjonslinseeffekt vi har med å gjøre, og ikke bare to stjerner som ligger ved si-

den av hverandre. Siden det er samme stjerne som lager begge bildene, vil enhver forandring i det ene bilde vil nemlig ledsages av en nøyaktig likedan forandring i det andre bildet - bare noen år senere.

Bare de filosofiske konsekvensene ved dette er jo helt overveldende! Refsdahl fortalte at de har drevet og studert slikt dobbeltbilde i syv år nå, og det virker ganske sikker at det er gravitasjonslinseeffekt det er snakk om. Man er i ferd med å bygge et observatorium på Kanariøyene for bl. a. å studere denne stjernen over et lengere tidsrom, og en av grunnene til at han var i Tromsø var at han var på utkikk etter en person som kunne tenke seg å tilbringe en del tid på Kanariøyene for å observere stjerner; kanskje som del av en hovedoppgave i fysikk??? Det var da en angret på studievalget..

Å kalle dette for et «populærvitenskapelig foredrag» var vel ikke helt nødvendig. For å få fullt utbytte av Refsdahls forelesning måtte en ha et godt grep om Einsteins ekvivalenssetning, det Euklidske rom og Hubbels lov, og de av oss med kunn MB-1 som ballastkom sørgelig til kort ovenfor den matematikken som ble presentert her. Innenfor den tidsrammen et slikt foredrag opererte innunder, var det dessuten umulig å få mer enn en anelse om hvordan man regnet på de forskjellige fenomenene.

Foredraget var godt beøkt - ca 75 stykker møtte opp og viste dermed tydelig at det er interesse for slike gjesteforelesninger. Pussig nok var fremmøtet sterkt manddominert - det er synd at ikke flere kvinnerlige fysikkinteresserte tok seg tid til å høre på et foredrag som burde ha hatt interesse også utenfor IMR studentenes rekke.

...

Bokandmeldelse: Shrapnel- Akademiet

Shrapnelakademiet er en institusjon veiet Henry Shrapnel, det militære geni som oppfant den eksploderende kanonkule. Det er plassert i en gammel herregård langt ute på den engelske landsbygda, og her er skillet mellom «upstairs» og «downstairs» like bunnløst som Carl I. Hagens uforstand. Oppe hersker Joan Lamb, mens nede er det den karismatiske Acorn som styrer over en stor og broget masse med tjenere, deres slektninger og generelt sett mennesker med visa som ikke tåler nærmere granskning, og hvis eksistens overetagen er holdt fullstendig uvitende om.

Hit blir det invitert gjester til den årlige Wellington middagen, samtidige lett gjenkjennelige typer fra livets forskjellige områder. Vi har den aldrende generalen med «sekretær», den pensjonerte kommandosoldaten, den unge og ekspansive våpenhandleren, samt Joans bror Victor med liberal kone og tre barn.

Dette er verden i miniatyr, og Fay Weldon har skapt en bok som kommer til å bli litteraturstudentenes drøm med sine mange symboler og muligheter til å trekke paralleller ut i den virkelige verden. For egentlig er boka et sterkt pasifistisk manifest, hvor Weldon nådeløst svinger penne over militær pompøstet og forsøk på å helliggjøre krig. Parallelt med handlingsforløpet forteller hun om krigshistoriens store menn og deres arbeid for å forbedre krigføringens kunst fra barbarisk slakteri til inspirert kamp med døden til følge.

Fay Weldon

Væpnet med sarkasme og galgenhumor avslører hun det militære rop om Heltemot, Lojalitet, Innsats og Offer som dert det er: ordre om å utgyte ens innvoller for at de herskende menn skal få spille sjakk i stor skala.

Som alltid med stor litteratur - boka blir bedre når en får tenkt seg om. Etter å ha siddet med blandede følelser når siste side var bladd over, er jeg nå udelt begeistret. Når man ikke lenger trenger å lure på hvordan det går, kommer beundringen over bokas

struktur og personskildringer - spesielt navnebruken er utrolig fin. Språket er lett, elegant og typisk Weldon. I disse tider hvor en oversvømmes med dårlig ortografi og slett syntaks er det å lese Weldon som å komme inn i en oase. Med små kommentarer direkte til leseren gjennom hele boka blir vi loset velberget igjennom både handling og krigshistorie, og selv om slutten er pessemistisk kommer både vi og Weldon trygt i havn.

Hva
vet
du
om

DATA
TID
?

DATATID

- bringer noe for enhver datainteressert leser
- er prisbelønnet for redaksjonelt innhold og grafisk utforming
- er landets mest kjøpte datatidsskrift
- får du hos Narvesen

DATAFORLAGET A/S

TLF. (02) 80 82 24

BLI OGSÅ DU
FAST LESER AV

Storst
Finmark
Kinnmark
DAGBLAD

— EN AVIS I FRAMGANG!

— — — Viktig melding — lytt på radio — — —

Beste radioen i by'n

Studentradioen ble stiftet i 1984. Siden dengang har den gradvis utviklet seg redaksjonelt og innholdsmessig. I dag framstår Student-

radioen som en av Tromsøs bedre nærradioer, med en omfattende og variert programmeny. Studentradioens ansvarlige redaktør, Va-

hid A'lai, håper og tror at den positive utviklingen vil fortsette: Målet er at Studentradioen skal bli bedre enn NRK Tromsø.

Margrete Gaski i studio i studentradioen.

FOTO: Oddgeir Sagerup

I følge A'lai kan Studentradioens målsetting defineres i to punkter. Først og fremst skal Studentradioen være et velferdstilbud for media-interesserte studenter. Redaktør A'lai framholder således at Studentradioen tilbyr en lærerik og spennende hobby.

Foruten at det sosiale miljøet er godt, og dermed verdifullt i seg selv, får medarbeiderne inngående kjennskap til radiomediet og det journalistiske og tekniske arbeidet som hører til. At Studentradioen også holdt mål når det gjelder å utvikle journalistiske egenskapene mener han bekræftes av at hele ti tidligere medarbeidere i dag arbeider i profesjonelle media. Her kommer da også den andre målsettingen for radioen inn i bildet. Studentradioen må etter Vahids mening befeste sin posisjon som byens beste radio. Det er av avgjørende betydning for å få gjennomslag blandt lytterne og i næringslivet.

Reklame
Ordet næringsliv får kanskje enkelte studenter til å hoppe i stolen. Det er dog temmelig sikkert at deler av Studentradioens virksomhet om ikke så alt for lenge vil bli finansiert gjennom reklame. A'lai ønsker i den forbindelse å presisere at reklame aldri kan bli noe mer en en delfinansiering. Studentradioen vil fortsatt være avhengig av Samskipnadens støtte og dermed underlagt studentenes kontroll. A'lai ser på reklame i Studentradioen som et nødvendig onde. Det er kostbart å drive god nærradio, og studentradioen og andre nærradioer trenger rett og slett reklameinntekter for å overleve.

Framtiden
For å bygge opp en livskraftig og kvalitets-fremmende nærradio planlegges en oppbygging av Studentradioens administrasjon som kan fungere selv om flere av medarbeiderne i en periode ikke har anledning til å stille

opp, examen for eksempel. I den anledning arbeides det med å få to sivilarbeidere til radioen. I dag har den bare en. For å møte den økende aktiviteten radioen opplever i disse dager er et nytt og større studio under innredning. Det vil bety en verdifull tilvekst til det gamle. A'lai håper at det nye og flotte studioet kan taes i bruk oppunder jul.

Radio-familien
Den hardtarbeidende redaktøren trives utmerket med arbeidet. Han omtaler miljøet rundt Studentradioen som en slags familie. Samholdet i radioen er godt og grunnlaget for at studentradioen kan møte utfordringene skulle være det beste, mener Vahid A'lai. Han vil imidlertid til slutt få understreke betydningen av at rekrutteringen opprettholdes – for ikke å si økes. For at den rivende utviklingen Studentradioen er inne i skal bære frukter avhenger helt på studentenes oppslutning.

... På luften!

Utropia Arve Bartnes

Du befinner deg i studentradioens kontor, to store skrivebord satt sammen dominerer rommet. Om et kvarter skal du på lufta, lede trøtte Tromsøværinger inn i en ny dag. Idag er «Morrakvitter» ditt ansvar. Papir og tomme pappbeget flyter utover. På veggene henger plakater og bilder. Et kart over Amerika, en gave fra det Amerikanske informasjonskontoret i Tromsø, pryder veggene. En dukke i russisk nasjonaldrakt smiler i en krok. Den gaven har ikke Amerikanerne gitt. Minner om konserter og intervjuer studentradioen har formidlet til Tromsøs befolkning.

Noe ble svært bra, det meste ble fullt brukbart, andre ting heller pinlige. Som da studentradioens utsendte på Lakselvfestivalen trodde de fikk et scoop: Et ytterst kort, men dog et intervju med scandinavias rockeguruer Imperiet. Leppa hang litt da selvtillfredse medarbeidere oppdaga at volumknappen på opptager'n var skrudd av. Et av livets slag under beltestedet.

Men etter en stund blir også det bar en artig historie som man flirer seg halt ihjel av over en halvliter. Bare 12 minutter igjen til du skal på lufta, du må konsentrere deg om å få kjøreplanen for programmet ferdig. Redaksjonssekretæren kommer virvlende inn døra. Morgentrotte øyne sveiper over rommet, slår seg for panna. Bustehåret står i en sky rundt hodet. Og en myk - og for Nærradiolytterne velkjent Kristiansand-stemme fyller rommet: «Heide fan, Her rydda jo eg i går.»

Du klarer ikke å mobilisere noen trøstens ord. Akkurat nå har du nok med deg selv. Klokka er fem på åtte. Fem minutter så er du på lufta.

Teknikeren som skal assistere deg under sendinga har ikke kommet enda. Sveket, tenker du. Vet enda ikke hvordan du skal åpne programmet. Fire kopper kaffe ligger i magen og driver gjøn med deg. Tre på åtte – Redaksjonssekretæren må ut i embets medfær.

Alene. Du legger platene og båndene som skal brukes i sendingen pent stablet i teknikerrommet. Du begynner

å se på situasjonen med galgenhumor, he-he. Skritt i gangen. Teknikeren kommer feiende inn, frisk og opplagt, «hei-hei.»

Klokka er to på. Du forsøker å takle hans kynisme og iboende rusomhet på en profesjonell måte. Lykkes ikke helt. Hans «Beklager jeg er sein», skurrer i dine svette øyne. Øvede fingre gjør spolespilleren klar, legger på første platen. Du går inn gjennom den polstrede dørbeltdøren. Drar den innerste hardt igjen. Den andre tar teknikeren. Stille. Ikke en lyd høres utenfra. Du setter deg i stolen. Polstringsputer på veggene.

Tar på deg øretelefonene. Trede sekunder og du er på luften. Du ser på teknikeren gjennom vinduet. Kremter, lurer på om stemmen holder. Polstret celle. Kikker nervøst ned i notatene. Må på do. Knip igjen.

Misunner teknikeren jobben hans. Gjemmer seg bak spakene, dritten. Det er din stemme som skal ut i eteren, du mot resten.

Alene mot Tromsø by. Dritten løfte tommelen, «da er vi igang», lyde stemmen gjennom øretelefonene. Og teknikeren er ikke en dritt lengde lenger, han er din los og eneste venn. Herre Jemini! Så overtar kjenningsmelodien. Øynene dine fokuserer vekselvis på den lille lampen og på mikrofonen. Rødt lys på!

Du er på luften. «God morgen, du lytter på «Morrakvitter» fra Studentradioen»...Sakte blir pulsen bare til en svak dunking bak i nakken, og selv sikkerheten stiger mot, for kort tid siden, uante høyder. Teknikeren har satt på båndet. Fire minutters pause. Du slurper i deg litt kald kaffe, småprater med teknikeren. Forklarer nøyaktig hva som er neste låt. Ble litt rot på kjøreplanen. Snart er innslaget ferdig og du skal overta igjen.

Du drar stolen forsiktig enda litt nærmere bordet og mikrofonen.

Blar rolig gjennom notatene, og kjerner en vag, men sitrende spenning.

Radikal kjønnskvalifisering

Utropia Tage Stabell-Kulø

Det ble avholdt medlemsmøte i Tromsøstudentenes Dataforening (TSDf) torsdag 24/9. Det møtte frem omlag 35 medlemmer, noe som må karakteriseres som rekord. Tore Larsen fra datafagseksjonen orienterte om datafagets historie ved Universitetet, og Tore Danielsen, også fra datafagseksjonen, orienterte om hovedfagskøen.

Det var 20 søkere til hovedfag høst 87. Av disse ble 10 tatt opp. Danielsen sa at om det skjedde et mirakel vil 4 bli tatt opp til våren; om det skjedde et lite underverk ville de greie 3; om en reke positive ting skjedde vil de greie 2. Det ble pekt på at ventetiden for opptak til hovedfag spesielt går utover de kvinnelige søkerne. Disse er de første som faller fra.

Dernest orienterte styret om hvorle-

des endringer i reglementet kunne rette opp den skjeve fordelingen mellom kvinner og menn på hovedfagstudiet. To forslag til forandringer ble vist som skulle få flere kvinner til å ta hovedfag i data. Fra salen ble det så fremmet forslag om enkelt å greie å innføre kjønnskvalifisering, og dette ble til alles forbløffelse enstemmig vedtatt. Styret i TSDf skal nå be administrasjonen på IMR om å forandre reglementet slik at radikal kjønnskvalifisering (40/60) blir benyttet som kriterium ved opptak til hovedfag i data.

Til slut var det reker, vin og øl i god tradisjon.

Spennende tilbud for studenter

Utropia Arve Bartnes

Det er ikke noe å legge skjul på at pulsen var høy første gangen jeg skulle direkte på lufta, sommerfugler i magen og kroppen føltes som gele. Det er Margrete Gaski, en av Studentradioens ca tyve medarbeidere, som sier dette. Selv om det nok er slik for de fleste når en er ny og grønn, må hun le av ovenstående artikkels beskrivelse av en programleders hårde liv. En lett overdrevet og mildt hysterisk framstilling, etter Margretes mening.

Det går faktisk utrolig fort å bli fortrolig med radio-mediet. Hun har vært med i studentradioen i snart et år og stortrives. Noe av det som fascinerer Margrete mest er nettopp utfordringen ved å presentere en sending – og innslagene i den – på en profesjonell måte.

Utfordring
På spørsmål om hvorfor hun brenner slik for nærradio legger Margrete vekt på at det er en utviklende og interressant fritidsbeskjeftigelse. For det første er det en stor utfordring å lage god radio. For det andre går nettopp det an i Studentradioen. Grunnen til det beskjedne utsagnet er først og fremst at medarbeiderne klarer å balansere mellom ansvaret de har for å lage god radio, og det faktum at Studentradioen i utgangspunktet er et velferdstilbud for mediainteresserte studenter. Miljøet er godt. Man blir fort kjent med de andre medarbeiderne. Studentradioen er således en fin måte for studenter å komme seg inn i et trivelig studentmiljø. Noe som vel er viktig for de fleste.

Noe for enhver smak
Margrete Gaski liker best å lage reportasjer og å lede programmer. Hun synes allikevel det er viktig å få fram at det er mange flere i sving med for

beredelsene til – og under en sending – en det en lytter får inntrykk av. Teknikerene er i så måte en helt uunnværlig del av radioen. En godt forberedt programleder er bare en liten bit av radiovirkeligheten. Uten en god tekniker vil selv den beste programleder være temmelig hjelpeløs. En god tekniker derimot, kan bidra til å heve denne sammenhengens beredelse. Denne sammenhengens beredelse må sees at Studentradioen har det beste og mest avanserte utstyret av alle Tromsøs nærradioer. Det burde friste de med sans for teknikk.

Kom igjen!
Margrete synes at Studentradioen dag har en god, men for liten medarbeiderstall. Hun oppfordrer derfor alle som synes dette virker spennende til å stikke innom studentradioen. Opplev et svett miljø med sosiale folk som digger media.

Statsråd Bakke på Tromsø-besøk

Statsråd Hallvard Bakke i Kultur- og vitenskapsdepartementet var på Tromsø-besøk 22. og 23. september. Formålet med besøket var å gjøre seg kjent med Universitetet i Tromsø, både vitenskapelig ansatte, administrasjonene, ledelsen og studentene. Bakke ble vist omkring på hele universitetet, og møtte både studenter og ansatte. Det eneste han ikke fikk med seg, var provisoriene i Breivika. Tromsø-gutten Harald Overvaag, direktør på Universitetet, kjørte bilen med Bakke, men fant ikke fram til Breivika.

Utropia Elin Gundersen

Forferdelige boforhold
Men både statssekretær Tove Veierød og Bakkens personlige sekretær Synnøve Nymo fikk se boligene, hvis man kan kalle det boliger, i Breivika. De mente at dette var forhold som ikke kunne kalles annet enn forferdelig. De ble spesielt forferdet da de fikk se standarden på badene i Breivika.

Først på dagen var delegasjonen fra departementet i møte med universitetets ledelse, og fikk også en orientering om noen av fagtilbudene ved universitetet. Senere på dagen hadde Bakke et møte med studentene, og ble tilslutt vist omkring på universitetsområdet i Breivika.

Studentenes møte med Bakke
Studentutvalgets leder, Trond Dokken inviterte studentmediene til å delta på møtet med Bakke. Men rett før møtet fikk vi beskjed om at Bakke ikke ønsket å ha Utropia og Studentradioen tilstede. Fra studentene møtte styreleder i samskipnaden, Eva Gjerdrum, Studentutvalget og leder for NSU-Tromsø, Dag Digernes. Møtet hadde ikke bydd på de store overraskelser, og etter møtet ga studentrepresentantene seg selv karakteren «meget gode». «Vi hadde ikke de helt store forventningene, men følte at vi fikk fram de tingene vi ønsket på en bra måte,» sier SU-leder Trond Dokken.

Studentutvalgets sekretær, Unni Sandbukt, mente at det kom lite nytt ut av dette møtet, mens Styreleder Eva Gjerdrum mente at studentene

utnyttet tida godt. Ja, så godt at de fikk et kvarter ekstra med statsråden.

Den timen og vel så det som studentrepresentantene fikk med statsråden ble brukt til å snakke om boligproblemet, barnehagesituasjonen for studentbarn (hvor Bakke forøvrig sa at det ikke kom noen løsning over statsbudsjettet for 1988), Velferdsloven og ressursituasjonen generelt innenfor høyere utdanning. Alt i alt virket det som om studentrepresentantene var ganske fornøyd med møtet med Bakke.

Universitetsledelsen
Universitetsledelsen mente at det som var viktig ved et slikt besøk, var den generelle informasjonen de kunne gi Bakke og hans delegasjon fra departementet. Viktige områder var i følge rektor Bjørge, fagutbygginga, den fysiske utbygginga av universitetet og studentenes totale situasjon.

Opprør i Bergen - taushet i Tromsø
De tradisjonelt opprørske studentene i Tromsø rørte ikke en finger for å markere noe som helst da Bakke var i Tromsø. Ja, det var vel knapt en eneste student utenfor Glassburet i UB-kjellern som visste at Bakke var på besøk i Tromsø. Da Bakke i vår var på et liknende besøk i Bergen ble han møtt med en av de største studentdemonstrasjonene som har funnet sted i 80-åra.

Er studentene i Tromsø blitt fullstendig passifiserte, eller må vi lete etter forklaringa et annet sted? For studentene i Tromsø er vel ikke mer fornøyd med statsråden enn studenter ellers i landet.....?

Brakkene i Breivika. Bakke glimret med sitt fravær.

FOTO: Trond Davidsen

HOVEDFAGSTIPENDET KOMMER!

Den eneste nyheten kultur- og vitenskapsminister Hallvard Bakke kom med under sitt besøk ved Universitetet i Tromsø, var at nå kommer det såkalte hovedfagstipendet. Det vil bli lagt fram forslag til hovedfagstipend i regjeringas budsjettframlegg som kommer den 6. oktober. Hovedfagstipendet skal etter planen stimulere til at flere studenter tar hovedfag.

Utropia Elin Gundersen

Et av de største problemene universitetene har idag, er rekruttering til de lange studiene, hovedfag og forskerutdanning. Studiefinansieringa har ikke akkurat lokket folk til å fortsette studiene i et par år, når man likevel har kunnet få seg jobb etter tre-fire års studier. Antall hovedfagstudenter har på flere fag hatt en drastisk tilbakegang de siste årene. Det har også vært ei utvikling i retning av at hovedfagstudentene bruker lenger og lenger tid på hovedfaget, hovedsaklig på grunn av økende deltidsarbeid.

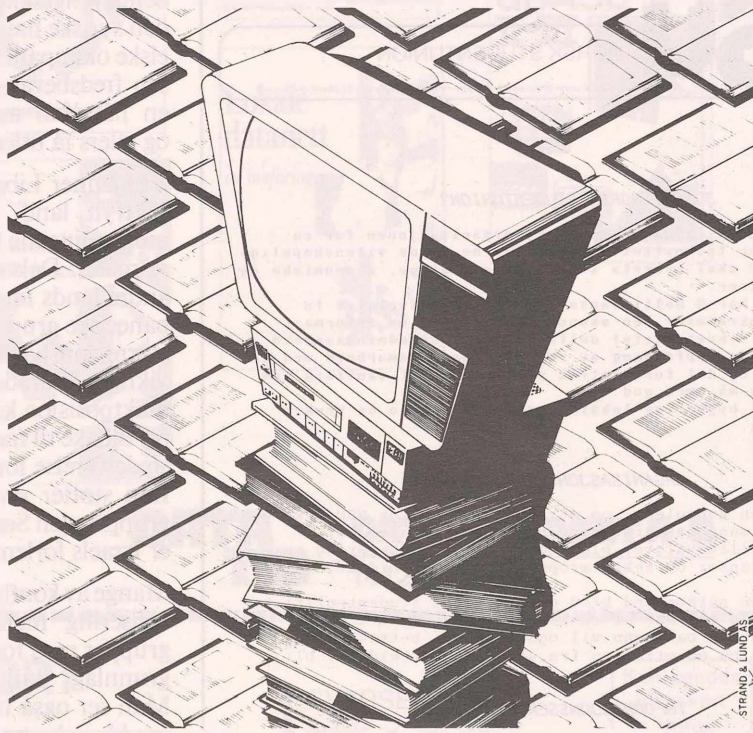
5 ÅRS STUDIER ELLER MER
Størrelsen på stipendet vil ikke bli kjent før statsbudsjettet for 1988 legges fram den 6. oktober. Statsråd Bakke sa på en pressekonferanse i Tromsø under sitt besøk her, at departementet legger opp til ei ordning hvor alle som tar ei høyere utdanning på 5 år eller mer vil komme inn under ordninga, og dette tyder på at også de

som tar profesjonsutdanninger som medisin eller jus, vil nyte godt av stipendet.

Det nye hovedfagstipendet vil ikke bli et stipend i tillegg til det hovedfagstudenter allerede mottar fra lånekassen, men vil fungere slik at hele eller deler av det lånet en opptar det siste året på hovedfag vil bli avskrevet. Avskrivninga vil først bli foretatt når man har fullført hovedfaget. Først 6.oktober vil det bli klart hvor stor del av lånet siste året som vil bli avskrevet.

FRA DENNE HØSTEN
Bakke sa videre at stipendet ville gjelde fra denne høsten. Det er ennå uklart hva som ligger i dette. Det kan bety at det vil gjelde forde som begynner hovedfaget sitt dette semesteret, eller det kan bety at det vil gjelde alle som holder på med hovedfag dette semesteret. De som var tilstede på pressekonferansen hadde forskjellig oppfatning av hva han mente. Men 6. oktober kommer iallfall svaret.

Spesialtilbud til studenter.

Nå behøver du ikke lenger unnvære hverken TV, Video eller Stereoanlegg.

Tilbudet gjelder 6 måneders langtidsleie, og du får selvfølgelig de samme fordelene som alle andre Thorn kunder.

Det vil bl.a. si: Fri service samme dag, hvis du ringer før kl. 10.00. Rett til å bytte

modell når du vil. Full garanti hele tiden. Det er vårt ansvar at alt fungerer som det skal.

Du har rett til å kjøpe det du leier etter minimum ett år.

Stikk innom en av våre butikker, der får du demonstrert produktene og hjelp til å velge det som passer best for deg.

Studentrabatt.

+kr. 50,- pr. måned ved leie av TV eller Stereoanlegg, og +kr. 70,- ved leie av Video

Priseksempler 6 måneders leie	Til studenter	Vanlig pris
14" Farge-TV pr. måned	kr. 149,-	kr. 199,-
VHS Video pr. måned	kr. 198,-	kr. 268,-
Sharp HiFi Stereoanlegg pr. måned	kr. 198,-	kr. 248,-

THORN

Tromsø: Storgt. 36. Tlf (083) 86 040

Palestinerne – et folk uten land

Dette ene har menneskene lært av historien; at menneskene ingenting har lært av historien. FN's opprettelse av staten Israel kan betraktes som et forsøk på å hjelpe de undertrykte og forfulgte jødene. Konsekvensen var at et annet folk, palestinerne, ble undertrykt og forfulgt. FN's delingsplan for Palestina - som forutsatte sameksistens av en jødisk og en arabisk stat - ble aldri realisert. Israel har med USA i ryggen flere ganger utvidet sine grenser, og palestinerne har intet land.

Mange palestinere bor fremdeles i Israel, og utgjør etter Israels okkupasjon av Vestbredden og Gaza nesten halvparten av befolkningen. Fra 1948 og fram til i dag her imidlertid hundretusenvis flyktet fra landet, til et liv i flyktningeleire i Jordan, Syria eller Libanon. Eksil-palestinerne har organisert seg så godt det har latt seg gjøre, og driver blant annet helseorganisasjoner og undervisningsinstitusjoner. Deres mål er en suveren stat, og spydspissen i kampen for å

oppnå dette er den palestinske frigjøringsorganisasjonen PLO. PLO ble i 1974 anerkjent av FN, - i tillegg til USA og Israel var Norge blant de 8 nasjoner som stemte imot dette vedtaket.

I Libanon er det ca. 400 000 palestinere, og PLO representerte på 70-tallet en betydelig maktfaktor i landet. Etter den israelske invasjonen (1982-85), er PLO's stilling i sør-Libanon svak. Men fremdeles forekommer operasjoner mot Israels territorium, og israelerne gjengjelder disse med bombeangrep både mot sivile og militære mål på libanesiske jord.

Løsninga på palestinaspørsmålet synes ikke nær. Blant de kompromisser som har vært foreslått, er opprettelse av en sekundær palestinsk stat på Vestbredden og i Graza (?). Israel er imidlertid ikke villig til å forhandle om dette, og de palestinske militære organisasjonene pågår en stadig konflikt mellom militante og mer for-

handlingsvennlige fraksjoner.

Som helseteamdeltagere fikk vi nære venner blant palestinerne, og våre personlige følelser knyttet til deres skjebne. Sterkest inntrykk gjorde møtet med dem som flyktet fra massakrene i Sabra og Chatila, - mennesker som ikke forbinder helvete med et sted man kommer til etter døden. Restene av 500 familier bor under jorda, i et tilfluktsrom i en av Vest-Beiruts forsteder. Hver familie har til rådighet et areal på 10-12 kvadratmeter, og er adskilt fra naboen med ulltepper som henger ned fra taket. Stedet kalles «Shelter of Bank», - det heter så fordi det ligger under et moderne bankbygg. I den ytterste fattigdom lever de - ved velvet.

Kristian Bartnes er medisinstudent ved UiTø, og har arbeidet som lege i en tre-månders periode ved NORWAC i Libanon.

Helsearbeid blandt Palestinske flyktninger

NORWAC (Norwegian Aid Committee) er en hjelpeorganisasjon som er nært knyttet til Palestinakomiteen. den har siden 1976 rekruttert helsepersonell til arbeid blandt palestinske flyktninger i Libanon. I perioder med krigshandlinger har man sendt kriseteam (kirurger, operasjonsspleiere og anestesipersonell) bl.a. til flyktningeleirene Chatila, Burjel-Barajneln og Raschidieln. Som et ledd i mer langsiktig arbeid har NORWAC bygd en klinikk i Qasimeln, en flyktningeleir ved havnebyen Tyr vel ei mil nord for den israelsk-okkuperte sikkerhetssonen. Klinikken drives av lokale sykepleiere og jordmødre sammen med NORWAC's helseteam som består av en sykepleier, en fysioterapeut og en lege.

var mange. Bl.a. foregikk samtalen med pasienten v.h.a. tolv, da undertegnede arabiske ordforråd begrensset seg til «smerte», «feber» og «takk for mat». Sykdomsspekteret var også annerledes - innvollsorm og amøber er ikke vanlig her heime. Infeksjoner, særlig i luftveiene, fordøyelsesorganer og hud utgjorde den største sykdomsgruppen. Med sommervarmen kom en epidemi av magetarminfeksjoner, og særlig småbarn kunne bli alvorlig inntørket p.g.a. diaré.

Folk søkte i mange tilfelle legehjelp uten at det synes å være påkrevd. Dette gjenspeiler i noen grad et lavt kunnskapsnivå - behovet for helseopplysning er formidabelt. Like fullt er deres engstelse selv ved milde symptomer forståelig: i ei uvaksinert befolkning kan vondt i halsen godt skyldes difteri, og influensasyntomer begynnelsen til polio.

Kulturforskjeller kom klart fram på klinikk. Særlig en del av kvinnene var det vanskelig å overbevise om at de måtte ta av seg klærne så doktoren kunne få se på utslettet før de fikk salve.

Gynekologiske problemer ble sjelden tatt opp, og gynekologisk undersøkelse kom bare på tale i spesielle, akutte situasjoner som f.eks. truende abort. Islams moralregler etterleves strengt, noe som forklarer den meget lave forekomst av rusmiddelskader og kjønnssykdommer. Til gjengjeld må Koreanen trolig ta et par heftige nyresteinsanfall på sin kappe - under fastemåneden Ramadan arbeidet folk lange dager i solstikken uten å ta til seg væske.

Folket i Qasmieln har bygs nytt drikkevannsanlegg, de utvider klinikken og forbedrer sine boliger - all virksomhet virksomhet viser erkjennelsen av at de trolig blir boende lenge i flyktningeleiren. Like fullt lever håpet om en gang å komme tilbake til Palestina, som såvidt kan sees fra Qasimieln.

I synsranden i sør skimtes høydedragene i Galilea, i nord står den syriske krigsmaskinen. Rundt leiren har Amalmilitsen sine stillinger. I lufta ses israelske bombefly, på sjøen deres kanonbåter. Mange kom til oss og sa: «Jeg vil reise til ditt land og la mine barn vokse opp i frihet uten krig». Hver gang slo vi øynene ned, alt mens vi hørte våre stemmer utlegge Norges holdning til mørkhudet innvandring.

Kontrastenes land

Mennesket fascineres av det som utfordrer følelser og stimulerer sanser, det vakre, uforutsigbare, motsetningsfylte, det som frambyr det mest intense hat og den sterkeste kjærlighet, det som forteller en hva det vil si å leve, og kaster lys over de sider ved en selv som man trenger hjelp til å se.

Slik er Libanon, på samme tid truende og forlokkende. Landet er solrikt og fruktbart, her som ellers i Midt-Østen vokser piggråden fritt.

Hovedstaden Beirut ligger i krysningspunktet mellom arabisk og euroeisk kultur. Fra gammelt av kalles den orientens perle, etter Frankrikes overherredømme tidligere i dette århundre har den også levd opp til betegnelsen Europas østligste by.

12 års borgerkrig har delt byen i

to. Øst-Beirut kontrolleres av de kristne falangistene. Kirker og casinoer viser den europeiske innflytelsen; Gud og mammon dyrkes side om side, til sine respektive tider av døgnet.

Vest-Beirut er muslimsk, og siden februar har den vært okkupert av syrerne. BYen er sterkt preget av krig, like fullt er den meget levende. Hovedgata Al Hammas myldrende mangfold av mennesker presenterer Libanon som kontrastenes land: Foran en sønderbombet bygård steller gamlemor sine blomster, over en krumbøyd skopusser rager en mørk dress med hatt, gjennom en gruppe ortodokse trenger en ungdom med ghettablaster seg fram, for hvert tjuende slør ses ett miniskjørt, av og til høres maskingeværslur, -oftere sang og musikk.

Libanon er gjem for mange for-

skjellige folkegrupper. Halvparten er shia-muslim, og fundamentalistiske strømminger gjør seg sterkt gjeldende. Særlig i sør ses husvegger fylt med bilder av ayatollah Khomeini, og bare fantasien setter grense for utformingen av antiamerikanske slagord. I de sentrale delene av landet bor majoriteten av de kristne. De skal i henhold til grunnloven alltid inneha presidentembetet, uansett hvem som har flertall i folket. Presidenten kan idag uten nevneverdig fare for sitt liv - bevege seg innenfor 1/6 av Libanons areal. I Shruf-fjella holder druserne til. De dyrker en gåtefull religion, hvis hemmeligheter ingen andre enn deres egne oppnår å bli innviet i. Palestinerne utgjør Libanons flyktningeproblem. De bor spredt rundt i landet i de største leirene er det mer enn 50 000 mennesker.

Andre som bidrar til en brogete befolkningssammensetning er den syriske hæren i nord, de israelske okkupantene i sør, noen tusen fredsbevarende FN-soldater, en håndfull amerikanske gisler og ellers få utlendinger.

Vi kjenner Libanon som et konfliktfylt land. De sterke indre motsetningene kan forstås på flere måter. Dels er de uttrykk for andre lands forsøk på å bruke libanesiske grupper til å skaffe seg større innflytelse i et strategisk viktig område, falangistenes maktposisjon kan i noen grad føres tilbake til franskmennenes tilstedeværelse for noen tiår siden, Iran støtter revolusjonære shiagrupper, den Sørlibanesiske armé er Israels forlengede arm.

Mange av konfliktene bunner i rivalisering mellom befolkningsgrupper med forskjellig næringsgrunnlag, kultur og religion. Man ser også trekk som minner om klassekamp. En fattig, men stadig bedre utdannet muslimsk landbefolkning utfordrer den kristne minoriteten, landets tradisjonelt privilegerte maktelite. Konfliktene har utarmet landet, og dagens situasjon preges av økonomisk ruin. Folk er lei av krig, men framtidsutsiktene er høyst usikre: Libanons tragedier arves av den unge generasjon. De barne som i dag leker i Chatilas ruiner er født i krig, til en hverdag fylt av vold. De er morgendagens ledere. Vil de noen gang finne det meningsfullt å sitte rundt et forhandlingsbord?

NORSK STUDENTUNION

National union of students in Norway - Union nationale des Etudiants de Norvège

JOBB I NORSK STUDENTUNION?

Norsk Studentunion (NSU) er interesseorganisasjonen for ca. 45 000 studenter tilknyttet universitetene og de vitenskapelige høyskolene. NSU skal ivareta studentenes faglige, økonomiske og sosiale interesser. Organisasjonen har 9 heltidsansatte - 5 tillitsvalgte, to organisasjonssekretærer, en økonomisekretær og en informasjonssekretær. Sekretariatet deltar bl.a. i utredningsarbeid, saksbehandling og oppfølging av vedtak i nært samarbeid med de tillitsvalgte, og det forutsettes selvstendighet samtidig som samarbeidsvevnen må være god. Vi holder til i hyggelige lokaler sentralt i Oslo og bruker tekstbehandling.

ORGANISASJONSSEKRETÆR

Stillingen er en konsulent- og utrederstilling for NSU's valgte organer. Organisasjonssekretærene har også ansvaret for skolering av tillitsvalgte, planlegging og gjennomføring av møter og konferanser og sekretær oppgaver for arbeidsutvalget.

Vi ønsker oss en person med bred erfaring fra studentpolitisk arbeid. Kjennskap til NSU er en fordel. Personer med annen organisasjonsmessig bakgrunn vil også komme i betraktning. Relevant utdanning og erfaring fra utredningsarbeid vil bli tillagt vekt.

INFORMASJONSSEKRETÆR

Informasjonssekretæren har ansvaret for kontakt med massemedia. Videre omfatter stillingen planlegging og produksjon av informasjonsmaterieill og utvikling av en strategi for det eksterne og interne informasjonsarbeidet.

Vi ønsker en person med erfaring fra journalistikk og/eller informasjonsarbeid. Kjennskap til studentpolitikk er en fordel. Søkere bør beherske begge målformer.

*****

Bege stillingene blir ledige fra ca. 1. januar 1988. Stillingene er på åremål og for tiden plassert i lønnsstrinn 23.

Nærmere opplysninger kan fås ved henvendelse til NSU, v/org.sekr. Bente Sandvig og info.sekr. Liv Beate Skavdahl, tlf. (02) 55 60 20.

Søknadsfrist for stillingene er 15. oktober.

Søknader sendes til

NORSK STUDENTUNION
LØKKEVEIEN 7
0253 OSLO 2

Studenter, benytt dere av NORDLANDSPOSTEN's

STUDENTRABATT

4 mnd. for KUN 160,-

ord. pris kr 240,-

Abonnementsavd. Tlf. 081 - 27 200, 8000 BODØ

Lokalavis - Storavis

Hva sa jeg! (og hva sa jeg ikke)?

Undertegnede har hatt «fornøyelsen» av å ha blitt intervjuet av det lokale studentpolitiske talerør: «Utopia» Etter å ha lest artikkelen som avisas journalist etterpå skrev, har jeg fått større forståelse for

«Utopias» journalist har skrevet en artikkel, som er en blanding av mine kommentarer og hans oppfatninger, med utgangspunkt i det som skjedde i forbindelse med vårens eksamensavvikling på sosialøkonomi mellomfag. Det hele blir skrevet på en slik måte at leseren sitter igjen med inntrykk av at jeg står bak alt det som kommer fram. Jeg tillater meg derfor å be om spalteplass for et lite gjensvar på «Utopias» artikkel i september-nummeret.

«Utopias» journalister tar utgangspunkt i eksamensavviklingen ved mellomfagstillegget i sosialøkonomi sist vår. Denne eksamen består av en 6 timers skriftlig prøve pluss muntlig, før endelig karakter blir fastsatt. Fastsetting av datoer for eksamenene skjer administrativt, etter at lærere kommer med forslag. Sist vår ble dato for muntlig-eksamen forskjøvet med en dag. Forskjøvet fra torsdag 11. juni til fredag 12. juni. Dette skjedde på kort varsel, og grunnen var at den ene sensoren (to eksamens-kommisjonen deltok i eksamen) ble klar over at han hadde lagt inn to eksamener samme dag i sin reiserute, en i Oslo og en i Tromsø.

Studenter som hadde så stram tidsplan at denne forskyvningen ville skape vanskeligheter, fikk tilbud om å gå opp til muntlig ettermiddagen før den nye oppsatte dato. Ingen benyttet seg av dette tilbudet.

Varsel om utsettingen ble gitt via oppslag på instituttet, og brev hjem til alle studentene som var meldt til denne eksamenen. Dette brevet er datert 4. juni. Uheldigvis gikk dette brevet ut som B-post (universitetet sender all sin post som B-post, for å spare porto-utgifter!), noe som gjorde at denne beskjedden kom sent fram til enkelte. Tidspunkt for offentliggjøring av skriftlig-sensur ble også utsatt. Dette er svært beklagelig, men burde likevel ikke være grunnlag for en egen avis-artikkel. Foran en muntlig eksamen må studenten uansett kontakte instituttet for å få vite hvilket tidspunkt på dagen hvert enkelt skal opp til eksamen.

Å avvikle en eksamen medfører ingen uoverkommelig stor administrativ belastning, utover de rent praktiske ting som må koordineres. fastlagte rutiner finnes for alt som skjer. Sist vår ble det vanskeligheter, med utgangspunkt i for korte tidsfrister for arbeidet som skulle gjøres. Dette førte til at eksamen ikke lot seg gjennomføre på en tilfredstillende måte, når uforutsette ting oppstod. Fagansvarlig har naturligvis ansvar for denne situasjonen. Jobben som fagansvarlig går likevel på rundgang blandt de ansatte på avdelingene, og et evt. skifte har lite å gjøre med den enkeltes «forhold til sin jobb» å gjøre.

At studentene kommer med kritikk av rutinene ved lærerens runde i eksamenslokalet under en skriftlig-eksamen, virker mildt sagt underlig. Situasjonen kan sammenlignes med at man stopper foran en fotgjengerovergang

personer som nekter å kommentere aktuelle forhold, uten at de blir gitt adgang til å lese eventuelle skriverier før de kommer på trykk.

for å slippe en fotgjenger over gata, og etterpå får skyæda når vedkommende snubler i fortauskanten. Hvis studentene finner lærernes tilstedeværelse forstyrrende, vil ingen av lærerne trenge seg unødig på. De studentene som har tatt mellomfagstillegget i sosialøkonomi, burde videre vite at ingen av lærerne kan dekke alle delene som dette faget består av.

At de vitenskapelig ansattes reisevirksomhet i enkelte sammenhenger fører til at planlagt tidspunkt for undervisning blir endret, er desverre en uungåelig situasjon, som i enkelte tilfeller må føre til at forelesninger blir avlyst. Dette er selvsagt ytterst beklagelig. Sosialøkonomi-faget er likevel på ingen måte noe særtilfelle her, selv om vi må benytte oss av lærere som har hovedstilling ved andre institusjoner, for å kunne opprettholde det fagtilbudet vi har idag.

Hvordan andreansatte ved instituttet skjøtter deler av sitt arbeid, kan jeg for flere vedkommende ha meninger om. Men jeg har aldri uttalt til «Utopia» at noen vanskjøtter sitt arbeid. Og jeg har selvsagt aldri forsøkt å «presse noen» til å gjøre jobben sin (hvordan nå det skulle skje), og dermed heller ikke uttalt dette til «Utopia». Om Utopia oppfatter situasjonen slik, og velger å skrive det, er meg uvedkommende. Men jeg ønsker ikke bli tillagt disse påstandene. Oppfatninger om enkelte av lærernes administrative egenskaper er det også mulig at jeg har, men disse velger jeg på samme måte ikke offentliggjøre i «Utopia». Til tross for mine innvendinger mot avisas presentasjonsform: Konstruktiv kritikk fra studenthold er svært nyttig, og kan bidra til forbedringer av den måten vi alle ved universitetet driver vår virksomhet.

Morten Sætran
Studiekonsulent

– Om å ta bladet fra munnen

Å si sin mening er lett, å stå for den i ettertid, det vil si å ta konsekvensene av det en har sagt, kan være verre. Det er i lys av dette Undertegnede ser studiekonsulent Morten Sætrons misnøye med intervjuet han gav Utopia i forrige nummer.

I løpet av det nevnte intervjuet kom han med nokså sterke uttalelser angående en kollegas forhold til sitt arbeid. Undertegnede noterte og refererte disse utsagnene i sin artikkel. Enkelte av dem ble ikke gjengitt ordrett da undertegnede vet at muntlige utsagn kan virke sterkere på trykk, og de ble derfor dempet ned. Av samme grunn ble ikke den sterkeste formuleringen benyttet i artikkelen. At han i ettertid forstår at heller ikke de benyttede uttalelser egner seg på trykk, og at han derfor ikke lenger vil stå ved dem, bør ikke belastes UTROPIA. Det kalles å rette baker for smed.

Sætran hevder også at han ikke ble gitt anledning til å «lese eventuelle skriverier før de kommer på trykk». Det er vanlig at intervjuobjekter får lese artikkelen på forhånd - når de ber om det - vel og merke. Noe Sætran ikke gjorde. Undertegnende innser dog i ettertid at Sætran burde ha blitt tilbudt å lese igjennom artikkelen på grunn av dens omtålelige karakter. Videre hevder Sætran at artikkelen er en blanding av hans kommentarer og undertegnede oppfatninger.

En slik påstand burde vært underbygget med solide argumenter. Det blir ikke gjort. Dette er spesielt beklagelig da Sætran på slutten av innlegget framholder hvor viktig konstruktiv kritikk kan være. Sætran mener også at uttalelsene referert i Utopia angående kollegaens vanskjøtsel av sitt arbeid, og at vedkommende måtte presses til å gjøre jobben sin, er så urimelige at det i seg selv er grunn god nok til at de aldri har kommet fra hans munn. Med andre ord fabrikkert av undertegnede. Hvis så var tilfelle hadde vel Sætran også brukt spalteplass på å dementere de belastende utsagnene som ble en kollega til del.

Det er positivt at forfatteren beklager at beskjedden om eksamensutsettelse ikke ble gitt alle studentene i tide, og at tidspunktet for offentliggjøring av skriftlig-sensur også ble utsatt. At Sætran ikke kan se at dette gir grunnlag for en artikkel er ikke hans bord. Stoffvalget i Utopia klarer Redaksjonen å foreta selv.

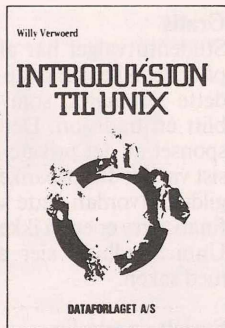
Undertegnede intervjuet i vår den personen som Sætran kritiserte i forrige nummer. Uttalelsene som kom på trykk den gang førte til en turbulent tid for vedkommende. Han har likevel ikke kritisert Utopias framstilling, da han mener den var korrekt. Han tok bladet fra munnen, og stod for det han sa.

Arve Bartnes
journalist

DATAFORLAGETS BOKSERIE

FAGBØKER I EDB

- PEDAGOGISK TILRETTELAGT
- HØY FAGLIG KVALITET
- LAV PRIS

DATA
TID

DATAFORLAGET A.S.
1412 Sofiemyr

POSTKORT

VI BESTILLER HERVED

☐ MIN FØRSTE PC-BOK	å kr. 98,00	☐ SKRIV MED WORDPERFECT	å kr. 98,00 (intro.tilbud)
☐ LOKALE DATANETT	å kr. 80,00	☐ DATASKRIVERE - ANSKAFFELSE OG BRUK	å kr. 80,00
☐ dBASE II-III	å kr. 88,00	☐ HVORDAN BRUKE REGNEARK	å kr. 90,00
☐ DATAKOMMUNIKASJON I PRAKSIS	å kr. 98,00	☐	
☐ INTRODUKSJON TIL UNIX	å kr. 73,00	☐	

Navn _____

Adr. _____

1412 Sofiemyr Tlf. (02) 80 82 24

SVARSENDING
Avtale nr. 101143/13

Kan sendes
ufrankert
i Norge.
Adressaten
vil betale
porto.

Til
DATAFORLAGET A.S.
1412 Sofiemyr

Redaksjonen beklager

Hva synes du om universitetet i Tromsø?

Canada, Fiskeriforskning IFF.

Det er et nytt universitet og ikke alle fagtilbudene er like godt utbygd. Det tar tid å få de bøkene som universitetet ikke har i sitt bibliotek.

El Poakkouchi Hamud ISL. Det går bra her. Innføringskurset i norsk er veldig godt. Jeg håper at jeg oppnår god kontakt med andre studenter, slik at jeg kan få praktisert norsk og utvekslet meninger.

Sarira-Ahmed, Marokko. ISL. Jeg føler meg ikke som noen utlending her, det nord-norske folket har tatt godt imot meg. Universitetet er fint og moderne med et godt fagtilbud. Vanskelig og komme i kontakt med studentene her.

Moula Lakdiri, Marokko. ISL. Gode lærere på norsk kurset. De hjelper oss så mye som mulig. Håper kontakten med de andre studentene blir bra slik at vi kan få utvekslet ideer og kultur med andre her på universitetet.

Vi, Redaksjonen i Utropia, ble mot vår vilje trukket inn i en strid på Hovedallmøtet.

Vi vil på det sterkeste presisere at vi som Redaksjon ikke var innblandet i saken, og beklager at vi, med rette, kan mistenkes for å ha deltatt i den.

Dette skyldes at enkelte av Redaksjonens medlemmer opptrådte på en slik måte at det ikke klart fremgikk at de ikke på noen måte representerte oss.

Redaksjonen ønsker ikke å bli identifisert med saken, håndteringen av den eller enkeltmedlemmers oppførelse i denne anledning.

Forholdet vil bli tatt opp i Redaksjonen for å hindre at noe liknende skal kunne inntruffe igjen.

Oppussinga på prestvannet kraftig forsinket

Oppussinga av 2. og 3. etasjene i studentboligene på Prestvannet blir tidligst ferdig til jul. Etter de opprinnelige planene skulle disse være ferdige i begynnelsen av dette semesteret.

dette arbeidet ville ta,» sier Bakke i en kommentar til Utropia. Han regner med at i A-, B-, C- og D-blokka vil arbeidet med 2. og 3. etasjene være ferdig i slutten av desember eller i begynnelsen av januar. E-blokka vil være ferdig i månedsskiftet april/mai.

Studentrådet ved Universitetet har i en uttalelse reist skarpkritikk mot Samskipnaden for denne forsinkelsen, eller som Vidar Bakken kaller det, feilberegninga av hvor lang tid arbeidet tar.

Det vil etter all sannsynlighet bli oppussing av 1. etasjene på Prestvannet også. Bakken mener at resultatet etter oppussinga av de andre etasjene

vil bli så bra at det vil være en skam for Samskipnaden om ikke 1. etasjene får samme standard. Det er ennå ikke tatt noen avgjørelse i styret for Samskipnaden om man skal pusse opp eller ikke, eller når dette arbeidet eventuelt skal startes. Vidar Bakken håper at også 1. etasjene skal være ferdige i løpet av høstsemesteret 1988. Utropia håper at Samskipnaden har lært av «feilberegninga» nå, og ikke går ut å lover noe de ikke klarer å holde.

Utropia Elin Gundersen

Direktør Vidar Bakken i Student-samskipnaden tar på seg det hele og fulle ansvaret for denne saken. «Vi undervurderte kraftig hvor lang tid

Studentpolitisk seminar

Nye og gamle studenter ønskes velkommen til ei uforglemmelig helg i skibotn. Helga 23. til 25. oktober er det igjen klart for et studentpolitisk seminar i Skibotn, det 6. i rekken av slike seminarer.

Det er Studentutvalget her ved Universitet som står som arrangør av seminaret, og de gjør spesielt oppmerksom på at det ikke koster noe å delta. Både reise til Skibotn og opphold på Universitetets forskningsstasjon er gratis.

Utropia Elin Gundersen

«Dette er ikke et seminar hvor målgruppen spesielt er studentpolitikere, men hvor vi ønsker å få med studenter som er interessert i studentpolitikk. Spesielt ønskes nye studenter velkommen,» sier studentutvalgets sekretær Unni Sandbukt.

Gratis
Studentutvalget har alltid lagt vekt på at det ikke skal koste noe å delta på dette seminaret, som etterhvert er blitt en tradisjon. Det er som regel sponset av det private næringsliv, og sist var det Tromsbanken som betalte gildet. Hvordan dette seminaret skal finansieres er ennå ikke avklart, men Unni Sandbukt sier at det jobbes med saken.

Sosialt og trivelig
Undertegnede har deltatt på ett seminar, og kan skrive under på at dette var trivelige saker. Det har vært lagt vekt på at den sosiale ramma omkring disse seminarene skulle være bra, og så langt jeg vet har dette lyktes. Og de som har deltatt har gjerne blitt med flere ganger.

Tema
På dette seminaret vil helseundersøkelsen som ble gjennomført i vårsemesteret bli presentert, og det vil bli en på følgende debatt om hvilke behov studentene har når det gjelder tiltak på helse/sosial- sida.

kritisk lys på studentmediene Utropia og studentradioen vil også bli reist. Det har gjennom tidene vært mange og harde diskusjoner mellom

studentpolitikere og journalistene i spesielt Utropia og hvilken rolle studentmediene har, så dette kan bli en spennende og artig del av programmet.

Sist, men ikke minst vil man forsøke å få til en debatt mellom Universitetsledelsen, studentene og de vitenskapelige ansatte omkring tema som studentvelferd, undervisning, nye agtilbud kontra styrking av allerede etablerte fag. Denne delen er i skrivende stund bare på ide-stadiet. «Og vi tar forbehold om visse endringer i programmet for seminaret. Det er mange ting som skal klaffe for at dette blir det endelige programmet,» sier Unni Sandbukt.

Påmelding
De som ønsker å delta på seminaret kan henvende seg til Studentutvalget, Glassburet i UB-kjelleren. Rett ved siden av registreringslokalet) Telefon: 72 421 eller 70 011 linje 260.

Startvansker på Siv.ing. studiet

Utropia Trond Odin Rønbeck

Det hadde ved søknadsfristens utløp meldt seg 192 søkere til de 18 plassene på det nystartede sivilingeniørstudiet ved UiTØ. På tross av den store søkermassen hadde man problemer med å få fylt disse plassene. Hovedårsaken til dette var ifølge adm. leder ved IMR Reinert Grammelvedt at mange søkere foretrakk NTH (Trondheim) framfor

UiTØ, fordi de da hadde klarere formening om hva de gikk til. Grammelvedt mente at dette ikke skyldes for dårlig informasjon om studieopplegget fra UiTØ's side, brosjyre var blitt sendt ut i god tid før søknadsfristens utløp. Han bekrefter imidlertid at man ikke ga noen ytterligere informasjon om studiet da man tilbød plasser til søkerne. Dette faktum blir av studenter «Utropia» har vært i kontakt med sterkt kritisert. Mange hadde ikke fått tak i brosjyren som

hadde vært sendt ut, og hadde dermed ingen informasjon om hvordan studiet var lagt opp. Dette blir pekt på som en viktig årsak til at så mange har valgt å takke nei til studieplass. Fordi så mange avslø tilbudet, var det bare intens telefonaktivitet fra administrasjonens side som gjorde at man klarte å fylle de 18 plassene.

For perioden 5.-26. okt.

Skarven
Den 9. serveres solid blues ved Bergensgruppa Hungry John. Good Times Charlie spiller hele uka forut for jazzhelga 23-25. Eller minner vi om at det hver lørdag ettermiddag f.o.m. den 4. blir direktesendinger over riksnettet, med underholdningsreferer fra inn- og utland.

Roger/Hawk
Onsdag den 7. presenterer Marius Muller smakebiter fra mellom annet sin nyeste LP «Bon bon». Torsdag den 8. går Det Nyes showturne med konferanseier Jarl Goli i spissen av stabelen. Det fristes med danse- og motteoppvisning, konkurranser m.m. Den 14. og 15. skal Lava, gruppa som har backet bla. Randy Crawford, i ilden. Den 21. og 22. står Live Jive på programmet.

Je T'aime
Første lørdag og søndag i okt. spiller Tromsøgruppa Cat Fever. Til tross for navnet består Backstreet Girls av bare Tromsøgutter, og den skal stå for musikken den 12. og 13.

Prelaten
Årets svenske blues-vinner, Rolf Wickstrøm, skal opptre 11/12. Onsdag den 14. vil Konrads Kro igjen sørge for at det blir skikkelig vise- og trubadurafeten på Prelaten. Under hele jazzhelga er det ting på gang, med bla. Rob Waring Trio og Freeman in Paris.

Studenthuset
Torsdag den 8. kan «Huset» varte opp med musikk av Tage Løf/Brinckmann. Dagen derpå står den lokale blues-legenden Steinar Albrigtsen for musikken, og de 10. trør Tage Trio til.

Kulturhuset
Hålogaland Teater vil i tida 8.-31.10 vise «Ti bud for forfattere.» Tromsdalen blanda kor holder konsert den 7. Den 9. viser Riksteateret forestillinga «Min elskede på jorden.» Den 10. vil det bli visning av hårmoter i regi av Tromsø frisørslag. Klassisk konsert blir det den 11. ved Sigrun Quotes og Robert Levin. Rosinen i pølsa får vi først den 13.10. Da gjør nemlig Bjørn Afzelius/Stageway m/Marianne Stenhaus entré i Kulturhuset. Som om ikke det var nok skal Jørn Hoel ha konsert/show den 21., mens Tromsdalens blandakor viser «På vårres kaimnta» den 18. I forbindelse med jazzhelga vil det foregå ulike arrangementer i Kulturhuset også; følg med på oppslagene.

Kunstforeninga
For den 3. til 18.10. stiller smykkekunstneren Torill Bjørg og keramikeren Arne Ase ut sine arbeider.